

บทที่ 5

รัฐสภาสหรัฐฯ

1. ความนำ

มีคำกล่าวกันว่า “รัฐสภาสหรัฐฯ คือความหวังของการปกครองโดยผู้แทนที่ดีที่สุดในโลก” และเป็นหอคอยที่แข็งแกร่งของโลกเสรีในการดำรงคงอยู่ และการต่อสู้กับระบอบคอมมิวนิสต์สากล

2. บทบาทของรัฐสภาโดยทั่วไป

หน้าที่และบทบาทของรัฐสภา คือ การสร้างกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมของมนุษย์ เพื่อรักษาความปลอดภัยสาธารณะ เพื่อสวัสดิการทั่วไปของสังคม นั่นคือนโยบายสาธารณะจะออกมาเป็นกฎหมาย

รัฐสภาจะเป็นทั้งแหล่งก่อให้เกิดนโยบายใหม่ ๆ หรือเป็นช่องทางที่สถาบันต่าง ๆ จะเสนอกฎหมาย หรือก่อให้เกิดสถาบันตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นฝ่ายบริหาร, นิติบัญญัติหรือตุลาการ ต่างเป็นผู้บังคับใช้กฎหมาย และนำกฎหมายไปใช้ ซึ่งอาจสรุปได้ว่า เป็นกระบวนการของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยมีผู้แทน

สำหรับประเทศสหรัฐอเมริกา ภายใต้โครงสร้างของการปกครองระบบสหพันธรัฐ อำนาจของรัฐสภาสหรัฐฯ ไม่เคยถูกจำกัด (never unlimited) แต่รัฐสภาจะใช้อำนาจหน้าที่ตามที่รัฐธรรมนูญมอบหมายให้ และขอบเขตอำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญของสหรัฐฯ ดังกล่าวมีความสำคัญมากต่อความก้าวหน้า ความอยู่ดีกินดี และความมั่งคั่งของสหรัฐฯ เอง

3. กำเนิดรัฐสภาสหรัฐฯ

กำเนิดรัฐสภาสหรัฐฯ มีสาเหตุจากการปกครองระบบสหพันธรัฐ (Federalism) ระบบรัฐสภาของสหรัฐฯ ได้พัฒนาจากปัญหาของการรวมตัวกันเป็นสหพันธ์ ดังนี้ :-

3.1 การต่อสู้เพื่อรวมตัวกันของสหพันธ์

จากการต่อสู้เพื่อรวมตัวกันเป็นสหพันธ์และมีน้ำหนึ่งใจเดียวกัน แต่สภาพของแต่ละรัฐ

ไม่เท่าเทียมกัน เช่น รัฐใหญ่, รัฐเล็ก จึงก่อให้เกิดมี 2 สภา คือ ผู้แทนของรัฐต่าง ๆ จะมีเท่าเทียมกันในวุฒิสภา เป็นต้น ส่วนผู้แทนในสภาล่างจะมีอัตราส่วนจากการคิดคำนวณจากอัตราของพลเมือง

ปัญหาเหล่านี้เป็นปัญหาผลประโยชน์ของรัฐต่าง ๆ

3.2 ความกลัวพวกมีหัวรุนแรง (The Fear of Radicalism)

ความกลัวลัทธินิยมความรุนแรงนั้นมีเหตุผลจากการที่มีบุคคลบางกลุ่มที่ไม่เชื่อถือการปกครองแบบประชาธิปไตยในศตวรรษที่ 18 โดยเฉพาะในระยะแรกของการก่อตั้งประเทศของสหรัฐอเมริกา นั้น สิทธิของบุคคล เสรีภาพของมนุษย์เพิ่งค้นพบใหม่ ๆ แต่กระนั้นสิทธิเลือกตั้งก็ยังไม่เป็นสิทธิพลเมืองโดยทั่วไป ดังนั้นสหรัฐ จึงใช้วิธีเลือกผู้แทนในวุฒิสภาโดยอ้อม เพื่อให้ผู้แทนนี้เข้าไปตรวจสอบเป็นผู้แทนถาวรในทางการเมืองของแต่ละมลรัฐ คอยตรวจดูว่า จะมีพวกหัวรุนแรงที่ไม่เชื่อในระบอบประชาธิปไตยเข้าไปอยู่ในสภาหรือไม่

3.3 ความกลัวว่าจะมีกฎหมายออกมามากเกินไป (The Fear of Legalism)

เหตุผลข้อที่สามที่ประเทศสหรัฐใช้ระบบ 2 สภายก็คือ ความกลัวว่าจะมีกฎหมายออกมาใช้บังคับมากเกินไป

จากประสบการณ์ของสหรัฐพบว่า ปัญหาที่นำไปสู่การปฏิวัติในสหรัฐก็คือ การที่มีอุบายต่าง ๆ ที่จะออกกฎหมายมาบังคับใช้มาก และกฎหมายบางอย่าง (เช่น Stamp tax) ถูกมองว่าเป็น ความชั่วร้ายที่ไม่จำเป็น ดังนั้นการมี 2 สภา จึงเชื่อว่าจะช่วยลดการออกกฎหมาย (ถ่วงให้ช้าและน้อยลง) นอกจากนี้การประกาศใช้กฎหมายยังต้องให้สภาส่งให้ประธานาธิบดีลงนามก่อนด้วย

4. ระบบสภาของสหรัฐอเมริกา

4.1 สหรัฐอเมริกาใช้ระบบสองสภา

ฉะนั้น รัฐบาลกลางจึงมีสภาสองสภาคือสภาล่างและสภาสูงหรือวุฒิสภา รัฐต่าง ๆ ของสหรัฐอเมริกาก็ใช้ระบบสองสภา ยกเว้นรัฐเนแบรสกา ซึ่งใช้ระบบสภาเดียว

4.2 สภาล่างและสภาสูง

1. สภาล่าง สภาล่างของสหรัฐประกอบด้วยผู้แทนจำนวน 435 คน ซึ่งได้รับเลือกตั้งมาจากรัฐต่าง ๆ จำนวนผู้แทนของรัฐต่าง ๆ นั้น ขึ้นอยู่กับจำนวนประชากรของแต่ละรัฐด้วย ตามกฎหมายเลือกตั้งซึ่งออกโดยรัฐสภาสหรัฐกำหนดให้ผู้แทน 1 คนเป็นตัวแทนของราษฎร 410,000 คน การกำหนดเช่นนี้จะทำให้มีผู้แทนราษฎรเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ การกำหนดจำนวนสมาชิกสภาผู้แทน

ตามจำนวนประชากรก่อน ค.ศ. 1964 รัฐเป็นผู้แบ่งเขตเลือกตั้งเองและเกิดผลทางการเมืองสำคัญ โดยที่พรรคใดกุมอำนาจรัฐใด ก็แบ่งเขตเลือกตั้งให้เสียงสนับสนุนเข้าข้างพรรคของตน (Gerrymandering) ศาลสูงสุดของสหรัฐพิพากษา ปี ค.ศ. 1962 และ 1964 ว่าการที่รัฐต่าง ๆ แบ่งเขตเลือกตั้งไม่เป็นธรรมเป็นการขัดต่อรัฐธรรมนูญสหรัฐซึ่งแก้ไขครั้งที่ 14

สภาล่างเป็นสภาที่ถือว่าผู้แทนเป็นผู้ใกล้ชิดประชาชนกว่าเพื่อน ด้วยเหตุผล 2 ประการ คือ :

- ก. สภาล่างเลือกตั้งทุก ๆ 2 ปี เพราะอยู่ในตำแหน่งคราวละ 2 ปี
- ข. ผู้แทนสภาล่างถูกเลือกมาจากเขตเล็ก ๆ (District) จึงใกล้ชิดประชาชนมาก

ผู้ที่สมควรรับเลือกตั้งเป็นผู้แทนสภาล่างต้องมีอายุอย่างน้อย 25 ปี ต้องเป็นพลเมืองสหรัฐอย่างน้อย 7 ปีก่อนการเลือกตั้ง และไม่จำเป็นต้องเป็นบุคคลที่เกิดในสหรัฐ ทั้งต้องเป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในที่ที่ตนจะสมัครรับเลือกตั้ง 90 วันก่อนการเลือกตั้ง

ข้อสังเกต บางรัฐในสหรัฐอเมริกามีพลเมืองเพิ่มขึ้นตามการเพิ่มขึ้นของอัตราประชากรของชาติ แต่จำนวนผู้แทนมีทั้งเพิ่มขึ้นและลดลงที่ใดที่หนึ่งเสมอ

2. สภาสูงหรือวุฒิสภาสหรัฐ สมาชิกวุฒิสภาเป็นผู้ได้รับเลือกตั้งมาจากรัฐซึ่งจำนวนประชากรในเขตเลือกตั้งกว้างขวาง และมากกว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาล่าง วุฒิสมาชิกมักเป็นผู้กว้างขวางและมองการณ์ไกลกว่าผู้แทนสภาล่าง เช่นในด้านการต่างประเทศ วุฒิสมาชิกอยู่ในตำแหน่งคราวละ 6 ปี และ $\frac{1}{3}$ ของสมาชิกสภาจะต้องเลือกตั้งใหม่ทุก ๆ 2 ปี วุฒิสมาชิกส่วนมากเป็นผู้ที่ประชาชนในรัฐนับถือ บางคนได้รับเลือกตั้งทุกสมัย เช่น นาย McCarrol Haymar รับใช้ประชาชนในสภาสูงอยู่นานถึง 42 ปี ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นวุฒิสมาชิกต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า 30 ปี และเป็นพลเมืองสหรัฐอย่างน้อย 9 ปีก่อนมีการเลือกตั้ง ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้เกิดในสหรัฐเช่นเดียวกับสมาชิกสภาผู้แทน และจะต้องเป็นผู้มีภูมิลำเนาอยู่ในรัฐที่ตนสมัครรับเลือกตั้ง 90 วันก่อนวันเลือกตั้ง

5. กฎข้อบังคับและสิทธิสมาชิกสภา

1. กฎข้อบังคับของรัฐสภา

สมาชิกของสภาทั้งสองสามารถขับไล่สมาชิกของสภาของตนเองได้ สภาทั้งสองนี้ควบคุมพฤติกรรมของสมาชิกกันเอง โดยกำหนดกฎเกณฑ์ของแต่ละสภาขึ้น การขับไล่สมาชิกรู้ทำได้ต่อเมื่อมีการประชุมและลงมติด้วยเสียง 2 ใน 3 ของผู้เข้าประชุม นอกจากนี้ สภาหนึ่งสภาใดยังมีสิทธิปฏิเสธไม่ยอมให้ผู้แทนของรัฐต่าง ๆ ที่ประชาชนเลือกเข้ามาร่วมนั่งในสภาด้วยก็ได้ ตัวอย่างในปี ค.ศ. 1967 Adam Clayton เป็นผู้ได้รับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาล่าง แต่วุฒิสภาทั้งหมดไม่

รับรองให้เข้าร่วมประชุมด้วย จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1968 จึงได้รับการยินยอม ทั้งสองสภาจะมีการปฏิรูปองค์การของสภาใหม่ทุกครั้งที่การเลือกตั้ง (สภาล่างทุก ๆ 2 ปี)

2. สิทธิของสมาชิกสภาล่างและสภาสูง

สิทธิสำคัญ ๆ มีดังนี้ :-

2.1 จะถูกจับกุมไม่ได้ยกเว้นกรณีเป็นขบถ กินสินบน ทำลายความสงบและสันติภาพ อย่างไรก็ตาม เห็นได้ว่าผู้แทนมิได้รับเสรีภาพเต็มที่ นอกจากนี้สภายังมีสิทธิลงโทษได้เองด้วย (Congressional immunity) โดยมีวิธีคล้ายกับพยานนิยกรรรม คือขับไล่นั้นเอง

2.2 มีเสรีภาพในการพูดในสภา กล่าวคือจะพูดอะไรก็ได้ นานเท่าใดก็ได้ หรือตามที่กฎของสภากำหนดไว้ ไม่มีผู้ใดสามารถฟ้องร้องได้ จากการที่ผู้แทนพูดในสภา

3. ค่าใช้จ่ายหรือเงินเดือน

ส่วนมากสมาชิกสภานิติบัญญัติของสหรัฐ ปัจจุบันได้ค่าใช้จ่ายคิดเป็นรายวัน ตกแล้วปีหนึ่ง ๆ เป็นเงินประมาณคนละ 42,500 ดอลลาร์ และต้องจ่ายภาษีรายได้ของรัฐด้วยผลประโยชน์อื่น ๆ

3.1 ค่าพาหนะ

พวกสมาชิกสภาล่างจะได้ดีกว่าสภาสูง โดยได้รับเงินค่าเดินทางไปกลับจากบ้านมาประชุมเป็นรายเดือน แต่ไม่ได้คลุมไปถึงครอบครัว

3.2 อนุญาตให้จ้างเสมียนพิมพ์ดีดหรือเสมียนประจำตัวได้

ในสภาสูงค่าจ้างต่างกัน ตามขนาดของรัฐ ปกติสูงสุดค่าจ้างเป็นเงิน 35,000 ดอลลาร์ต่อปี

3.3 ได้รับยกเว้นค่าอากรแสตมป์หรือโทรศัพท์ในการใช้บริการหรือค่าไปรษณีย์อย่างเป็นทางการของผู้แทนที่จะติดต่อกับประชาชน

องค์กรที่สำคัญของรัฐสภา

6.1 ประธานสภาล่าง

เป็นผู้มีอำนาจมากในสภานิติบัญญัติ ปกติต้องเป็นคนไม่มีอุปทาน (ยึดถือพวกเขาพวกเรา) หรืออคติ ประธานสภาล่างเป็นผู้ออกกฎ คำสั่งและระเบียบต่าง ๆ บังคับใช้ในการประชุมสภา ประธานสภามีอำนาจพูดต่อที่ประชุม มีสิทธิออกเสียงในการลงมติ อย่างไรก็ตาม ประธานสภาล่างของสหรัฐในปัจจุบันมีผู้สังเกตว่า มิได้มีอำนาจเต็มที่ดังแต่ก่อน เช่นสมัย 60 ปีก่อนโน้น

6.2 คณะกรรมการต่าง ๆ ของสภาล่าง

สภาล่างของสหรัฐมีคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ ถึง 20 คณะ งานเกี่ยวกับการออกกฎหมายส่วนมากดำเนินการโดยคณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ เหล่านี้ก่อน จึงจะเสนอที่ประชุมใหญ่ของสภาได้

6.3 คณะกรรมการที่สำคัญมีดังนี้ :-

1. Ways and Means Committee เป็นคณะกรรมการที่พิจารณากฎหมายเกี่ยวกับการเก็บภาษีอากร
2. Appropriations Committee เป็นคณะกรรมการพิจารณาอนุมัติเงินงบประมาณ
3. Rules Committee เป็นคณะกรรมการออกกฎข้อบังคับต่าง ๆ ของสภา สมาชิกคณะกรรมการของสภาทุกชุดเป็นผู้ได้รับเลือกมาจากการประชุมสภาของสมาชิกทั้งหมดปกติแล้วพรรคที่มีเสียงข้างมากในสภาจะมีเสียงข้างมากคุมคณะกรรมการด้วย (คณะกรรมการมาจากพรรคเสียงข้างมากนั่นเอง เช่น กรรมการมี 9 คน เป็นพรรคเสียงข้างมากเสีย 6 คน พรรคอื่น 3 คน เป็นต้น) ประธานของคณะกรรมการ ปกติแล้วมาจากพรรคเสียงข้างมากเลือกโดยคณะกรรมการเอง และประธานคณะกรรมการนี้โดยทั่วไปมักมีอำนาจมาก เพราะเป็นนักการเมืองอาวุโส กว้างขวาง เป็นที่นับถือของคนทั่วไป ตัวอย่างเช่นนายฟูลไบรท์ ประธานคณะกรรมการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประเทศของสภาสูง เมื่อประธานคณะกรรมการต่าง ๆ ปกติมักเป็นผู้มีอาวุโส ฉะนั้นระบบอาวุโสจึงยังอยู่ในหมู่สมาชิกรัฐสภาสหรัฐ เฉพาะ Rules Committee ในสภานั้นจะมีคณะกรรมการตายตัว เช่น พรรคเดโมแครทชนะการเลือกตั้งคณะกรรมการจะประกอบด้วยคนของพรรคเดโมแครท 10 คน และของพรรครีพับลิกัน 5 คน Rules Committee สำคัญมาก เพราะร่างกฎหมายทุกฉบับจะต้องผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการนี้เสียก่อน คณะกรรมการนี้จึงมีอำนาจมาก และอาจเก็บร่างกฎหมายใด ๆ ไว้ได้

6.4 ประธานสภาสูง

ปกติคือรองประธานาธิบดี ซึ่งเป็นประธานสภาสูงโดยตำแหน่ง แต่มิได้เป็นสมาชิกของสภาสูง ฉะนั้น จึงไม่มีสิทธิออกเสียงลงมติใด ๆ ได้ แต่อาจพูดต่อที่ประชุมสภาได้ในบางโอกาสเท่านั้น

6.5 President Pro-tempore

คือผู้ที่ทำหน้าที่แทนรองประธานาธิบดีในฐานะประธานสภาสูง ผู้ทำหน้าที่แทนนี้ก็ไม่มีอำนาจพิเศษอะไรเช่นกัน

6.6 ผู้นำของพรรคเสียงข้างมากในสภา

เป็นผู้มีอำนาจมากในการควบคุมลู่พรรคในสภา และมีอำนาจเสียยิ่งกว่า president pro tempore ในสภาสูง

6.7 โครงร่างของคณะกรรมการต่าง ๆ ของสภาสูง

ส่วนมากคล้ายกับของสภากลาง เช่น ประธานของคณะกรรมการมักเลือกจากผู้อาวุโสของพรรคเสียงข้างมาก ส่วนระเบียบวินัยของพรรคนั้น ในสภาสูงไม่ค่อยถือเอาจริงจังกั้นจึงทำให้ผู้ระเบียบวินัยของพรรคในสภากลางไม่ได้

7. อำนาจหน้าที่ของรัฐสภา

อำนาจหน้าที่ของรัฐสภาสหรัฐอเมริกา อาจสรุปความสำคัญได้ดังนี้

1. อำนาจในการออกกฎหมาย
2. การแก้ไขรัฐธรรมนูญ
3. เลือกตั้งประธานาธิบดี (Canvass of the Electoral College Vote)
4. ให้ความรับรองแก่ผู้ที่ประธานาธิบดีเสนอชื่อ เพื่อแต่งตั้งในตำแหน่งสำคัญต่าง ๆ ทั้งทหารและพลเรือน
5. ให้คำแนะนำและยินยอมในการทำสนธิสัญญากับต่างประเทศของฝ่ายบริหาร
6. อำนาจการสอบสวนและลงโทษข้าราชการ (Impeachment) พลเรือนหรือตุลาการ โดยให้พ้นจากตำแหน่งได้

8. ระบบสอบสวนและลงโทษข้าราชการ (Impeachment)

ตามรัฐธรรมนูญสหรัฐกำหนดอำนาจการสอบสวนและพิจารณาโทษไว้ดังนี้ :

1. พิจารณาคดีโดยสภาสูง กล่าวคือ ให้สภาสูงเป็นผู้สอบสวนข้อเท็จจริง (ลูกขุนพิจารณาคดี)
2. สภากลางเป็นผู้ริเริ่ม โดยลงมติ 2 ใน 3 ของสมาชิกสภาให้มีการ Impeachment
3. สมาชิกรัฐสภามีได้อยู่ในขอบข่ายของการ Impeachment และข้าราชการทหารด้วย

ประธานาธิบดีที่ถูก Impeachment เช่น แอนดรู แจคสัน สภาไม่สามารถลงโทษได้เพราะขาดคะแนนเสียง 2 ใน 3 ไปเพียงหนึ่งคะแนน

การ Impeachment

จะดำเนินการโดยมีสาเหตุของโทษดังนี้:

1. เป็นขบถหรือไม่จงรักภักดีต่อประเทศชาติ (Treason)
2. กินสินบน (Bribery)
3. กระทำอาชญากรรมร้ายแรง (High Crime)
4. กระทำความผิดทางอาญาที่ไม่เกี่ยวกับชีวิตและร่างกาย (Misdemeanors)

หลักเกณฑ์การ Impeachment

คือเป็นการนำข้อกล่าวหาต่อข้าราชการพลเรือนมาพิจารณา โดยสภาสูงจะดำเนินการเป็นลูกขุนพิจารณาคดี การริเริ่มกล่าวหาจากสภาล่างโดยคะแนนเสียงลงมติ 2 ใน 3 ที่จะให้มีการ Impeachment และต้องได้เสียงลงมติ 2 ใน 3 ที่จะถอดถอน ผู้กระทำผิดออกจากราชการ ถ้าหากเป็นความผิดฐานกินสินบน หลังจากถูกไล่ออกแล้วผู้นั้นยังอาจต้องถูกพิจารณาโทษจากศาลได้อีก โดยมีได้ละเมิดรัฐธรรมนูญในเรื่องการพิจารณาคดี 2 เรื่อง เพราะการกระทำของรัฐสภากับศาลเป็นคนละเรื่องกัน

ถ้าประธานาธิบดีถูกพิจารณา Impeachment ประธานศาลสูงสุดสหรัฐจะเป็นประธานของคณะลูกขุนพิจารณา หากเป็นการพิจารณาโทษข้าราชการปกติอื่น ๆ สภานิติบัญญัติเป็นผู้พิจารณา

9. การจำกัดอำนาจของรัฐสภา

ในสหรัฐ อำนาจของรัฐสภาถูกจำกัดโดยรัฐธรรมนูญ นอกจากจะมีอำนาจหน้าที่หลักในการพิจารณากฎหมายออกมาบังคับใช้แล้วยังอาจ :

1. มอบอำนาจให้องค์การหรือคณะกรรมการต่าง ๆ หรือประธานาธิบดีปฏิบัติการได้
2. รัฐสภาสหรัฐ ยังได้มอบอำนาจให้ประธานาธิบดีปฏิบัติและดำเนินการแทนได้ เช่น เกี่ยวกับปัญหาดินแดน การควบคุมสินค้าระหว่างประเทศ และกำแพงภาษี อย่างไรก็ตาม สภานิติบัญญัติได้มอบอำนาจให้ประธานาธิบดีเป็นการถาวร

10. กระบวนการออกกฎหมายของรัฐสภา

กระบวนการออกกฎหมายของรัฐสภาสหรัฐ อาจสรุปได้ดังนี้ :

1. สมาชิกทั้งสภาสูงและสภาล่างสามารถเสนอร่างกฎหมายได้
2. เฉพาะกฎหมายเกี่ยวกับภาษี สมาชิกสภาล่างเท่านั้นที่จะเสนอได้ การเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีจะต้องกลับมาพิจารณาใหม่ในสภาล่าง กระบวนการพิจารณา

กฎหมายของสภานิติบัญญัติเต็มไปด้วยระเบียบ และการต่อสู้ทางการเมืองตามสถิติปี ค.ศ. 1970-1971 ปรากฏว่ามีร่างกฎหมายมากกว่า 15,000 ฉบับ เสนอในสภานิติบัญญัติ แต่ประมาณ 10% เท่านั้นที่ผ่านการพิจารณาของทั้งสองสภาออกมาเป็นกฎหมายได้

3. ประธานาธิบดีและคณะรัฐบาล สามารถร้องขอต่อสมาชิกสภาล่างที่จะให้มีการเสนอร่างกฎหมายได้ตามที่ตนต้องการ อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติปรากฏว่า 80% ของร่างกฎหมายที่เสนอโดยวิธีนี้ ไม่ผ่านโดยคณะกรรมการร่างกฎหมายของสภา

วิธีดำเนินการพิจารณาร่างกฎหมายของสภานิติบัญญัติ

ชื่อร่างกฎหมาย	ริเริ่มจากสภาใด	ผ่านหรือตกไป	ลำดับความสำคัญของร่างกฎหมาย
?	ล่าง/สูง	พิจารณาโดยคณะกรรมการต่าง ๆ	พิจารณาโดย Rules Committee

เมื่อมีการเสนอร่างกฎหมายขึ้นในสภาใดสภาหนึ่ง จะต้องเสนอผ่านคณะกรรมการหรือกรรมาธิการที่เกี่ยวข้องของสภานั้นพิจารณา หากร่างกฎหมายใดผ่านก็จะใส่ไว้ในตารางการพิจารณากฎหมายของสภาซึ่ง Rules Committee จะเป็นผู้ดำเนินการ ตารางมีอยู่สามชนิด จัดลำดับเพื่อให้สภาพิจารณาก่อนและหลังตามความสำคัญของร่างกฎหมายนั้น ๆ คือ:

1. ที่เกี่ยวข้องกับสหรัฐ ได้แก่ร่างกฎหมายงบประมาณประจำปีต้องพิจารณาก่อนลำดับแรก
2. กฎหมายที่เสนอโดยสภาล่างไม่เกี่ยวกับงบประมาณ แต่เกี่ยวข้องกับสาธารณชนจะได้รับการพิจารณาเป็นลำดับที่สอง
3. ร่างกฎหมายที่เกี่ยวกับเอกชน จะถูกใส่ตารางไว้เป็นลำดับสุดท้ายของการพิจารณาจากสภา เพราะถือว่าไม่สำคัญเท่าหนึ่งและสอง

ในทางปฏิบัติ การพิจารณาร่างกฎหมายแต่ละฉบับ สภาจะถือว่าเป็น Committee of the whole คือให้โอกาสสมาชิกสภาทุก ๆ คนมีส่วนร่วมในการพิจารณาร่างกฎหมายนั้น ๆ เมื่อกฎหมายผ่านสภาล่างแล้วจึงส่งให้สภาสูงพิจารณาผ่านอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งบางครั้งจำเป็นต้องใช้คณะกรรมการร่วมกันของทั้งสองสภาพิจารณาประนีประนอม โดยปกติแล้ว สภาล่างและสภาสูงต่างสนใจในร่างกฎหมายที่ตนเสนอขึ้นมา อีกอย่างหนึ่งร่างกฎหมายนั้นได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการพวกของคนด้วย

ตารางที่ 7

คณะกรรมการสามัญประจำสภาของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภาสหรัฐอเมริกา

Standing Committees of the House and Senate in 88th Congress (Jan., 1963 - Jan., 1965)

HOUSE OF REPRESENTATIVES				SENATE			
MEMBERS				MEMBERS			
	Majority	Minority	Total		Majority	Minority	Total
1. Agriculture	22	14	36	1. Aeronautics & Space Science	10	5	15
2. Appropriations	30	20	50	2. Agriculture & Forestry	11	6	17
3. Armed Services	22	16	38	3. Appropriations	18	9	27
4. Banking & Currency	19	14	33	4. Armed Services	12	5	17
5. District of Columbia	15	10	25	5. Banking & Currency	10	5	15
6. Education and Labor	19	12	31	6. Commerce	12	5	17
7. Foreign Affairs	20	13	33	7. District of Columbia	4	3	7
8. Government Operations	19	12	31	8. Finance	11	6	17
9. House Administration	15	10	25	9. Foreign Relations	12	5	17
10. Interior & Insular Affairs	20	14	34	10. Government Operations	10	5	15
11. Interstate and Foreign Commerce	21	13	34	11. Interior & Insular Affairs	11	6	17
12. Judiciary	21	14	35	12. Judiciary	10	5	15
13. Merchant Marine and Fisheries	20	12	32	13. Labor & Public Welfare	11	6	17
14. Post Office & Civil Service	14	11	25	14. Post Office & Civil Service	6	3	9
15. Public Works	20	14	34	15. Public Works	12	5	17
16. Rules	10	5	15	16. Rules & Administration	6	3	9
17. Science and Astronautics	18	13	31				
18. Un-American Activities	5	4	9				
19. Veterans Affairs	15	10	25				
20. Ways and Means	15	10	25				
<i>Total</i>	<i>360</i>	<i>241</i>	<i>601</i>	<i>Total</i>	<i>166</i>	<i>82</i>	<i>248</i>

Source: Congressional Directory

ตารางที่ 8
ผังแสดงการออกกฎหมายของรัฐสภาสหรัฐ ระหว่าง คศ. 1955 - 1964

Legislative Measures Introduced, 1955-1964

CONGRESS SESSION YEAR	BILLS		JOINT RESOLUTIONS		CONCURRENT RESOLUTIONS		RESOLUTIONS		ALL		
	House	Senate	House	Senate	House	Senate	House	Senate	House	Senate	Both
84 (1) 1955	7,869	2,759	436	104	196	58	343	149	8,844	3,070	11,914
84 (2) 1956	4,598	1,556	266	99	81	30	315	180	5,260	1,865	7,125
85 (1) 1957	9,609	2,911	461	132	230	51	416	203	10,716	3,297	14,013
85 (2) 1958	4,267	1,418	243	71	151	72	283	188	4,944	1,749	6,693
86 (1) 1959	9,299	2,738	538	143	442	78	397	202	10,676	3,161	13,837
86 (2) 1960	4,005	1,188	270	80	305	39	250	190	4,830	1,497	6,327
87 (1) 1961	9,480	2,644	593	145	401	55	481	227	10,955	3,071	14,026
87 (2) 1962	3,940	1,166	315	93	184	43	357	192	4,796	1,494	6,290
88 (1) 1963	9,565	2,416	881	142	249	70	601	244	11,296	2,872	14,168
88 (2) 1964	3,264	833	312	66	123	30	304	136	4,003	1,065	5,068
Total 1955-1964	65,896	19,629	4,315	1,075	2,362	526	3,747	1,911	76,320	23,141	99,461
Percent Each House	77.04%	22.95%	80.05%	19.94%	81.78%	18.21%	66.22%	33.77%	76.73%	23.26%	100.0%
Total Each Type	85,525		5,390		2,888		5,658		99,461		
Percent Each Type	85.98%		5.41%		2.90%		5.68%		99.97%		

All percentages to lowest 1/100th of a percent; hence total is 99.97% rather than 100.0%

คำถามท้ายบท

บทที่ 5

1. จงอธิบายถึงระบบรัฐสภาของสหรัฐมาให้เข้าใจ?
2. มีคำกล่าวที่ว่า “รัฐสภาสหรัฐ คือความหวังของการปกครองโดยผู้แทนที่ดีที่สุดในโลก” ท่านเห็นด้วยหรือไม่? อธิบาย
3. กำหนดรัฐสภาสหรัฐในระบบ 2 สภา มีปัญหาจากการปกครองในระบบสหพันธ์ อย่างไรบ้าง? อธิบาย
4. จงอธิบายถึงระบบสอบสวนและลงโทษข้าราชการของรัฐสภาอเมริกัน (Impeachment) มาให้เข้าใจ?
5. จงอธิบายกระบวนการออกกฎหมายของรัฐสภาสหรัฐ มาให้เข้าใจ

บรรณานุกรม

บทที่ 5

1. Phillips, Abraham, **Eving**. Essential of National Government. New York : American Book Co., 1966.
2. The New Information please Almanac Atlas and Year Book, USA., 1975.
3. L.F. Schmeckebier. Congressional *Apportionment*. Washington D.C. : The Booking Institutions, 1941.
4. Bailey Stephen K. and Samuel, Howard D. Congress at *Works*. New York : Holt, 1952.
5. Galloway, George B. *Congress at The Crossroads*, New York : Crowell, 1953.
6. Galloway, George **B**. *The Legislatikier Process in Congress*. New York : Crowell, 1953.
7. Young, Roland A. *The American Congress*, New York : Harper & Brothers, 1958.